

Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 У. 4748/12
16.05.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Стева Ђурановића, чланова већа, са судским саветником Снежаном Вујачић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ...,, кога заступа пуномоћник Снежана Вукша Беличевић, адвокат из Београда, Сарајевска бр.41, против тужене Комисије за стамбена питања и расподелу службених зграда и пословних просторија Владе Републике Србије, ради поништаја одлуке тужене 34 број 360-1601/2012 од 08.03.2012. године, у предмету стамбеном, у нејавној седници већа, одржаној дана 16.05.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Комисије за стамбена питања и расподелу службених зграда и пословних просторија Владе Републике Србије 34 број 360-1601/2012 од 08.03.2012. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против одлуке Комисије за стамбена питања Владе Републике Србије 34 бр. 360-1030/2003 од 06.05.2003.године, којом се поништава решење 34 број 360-1601/97 од 25.04.1997. године, којим је Општини Нови Београд пренето право једног давања у закуп на неодређено време на стану број ..., површине 57 м2, у улици ... бр.... у ... и одлука је коначна.

У тужби поднетој Управном суду дана 11.04.2012. године, тужилац оспорава законитост одлуке туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводи да је

оспорена одлука донета од стране ненадлежног органа, са разлога што исти орган не може одлучивати у првом и у другом степену, а у образложењу наведене одлуке, Комисија за стамбена питања Владе Републике Србије се не позива на одредбе Закона о општем управном поступку, већ само на Уредбу Владе Републике Србије из 2002. године и Закон о средствима Републике Србије, што је супротно ставу Врховног суда Србији, који је дат у решењу овог суда У 3505/03 од 18.11.2003. године. Тужилац наводи да је наведено решење Врховни суд Србије донео по тужби овде истог тужиоца, ради поништаја одлуке Комисије за стамбена питања Владе Републике Србије, 34 бр. 360-1030/2003 од 06.05.2003. године, којом је на идентичан начин поништено решење о давању у закуп на неодређено време стана који је предмет и овог управног спора и у ком решењу је Врховни суд Србије заузео став да је против Комисије за стамбена питања Владе Републике Србије, као првостепеног органа допуштена жалба Влади Републике Србије. Стога сматра да је закључењем уговора о откупу стана, овереног под бројем I/2 Ов.17133/97 од 19.12.1997. године, пред Другим општинским судом у Београду и исплатом 171 ревалоризоване рате, закључено са 29.03.2012. године, тужилац стекао имовинска права на предметној непокретности, која не може бити оспорена наведеном одлуком Комисије за стамбена питања Владе Републике Србије. Посебно истиче да се оспореном одлуком којом се поништава решење од 25.04.1997. године, након 6 година од његовог доношења, уноси правна несигурност код свих лица која су стекла неко право на основу наведене одлуке. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорену одлуку.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао при разлозима из оспорене одлуке и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор, без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09) и испитујући законитост оспорене одлуке у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Основано се наводима тужбе указује на повреде правила поступка учињене у доношењу оспорене одлуке.

Одредбом члана 69. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" број 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" број 30/10) прописано је да, када у поступку решава колегијални орган, о већању и гласању се саставља посебан записник. Када је у поступку по жалби једногласно одлучено, не мора се састављати записник о већању и гласању, већ се о томе може саставити само забелешка на спису. Ставом 2. истог члана закона, прописано је да се у записник о већању и гласању уписује, поред података о личном саставу колегијалног органа, означање предмета о коме се ради и кратак садржај онога што је решено, као издвојена мишљења, ако их је било. Овај записник потписује лице које председава и записничар.

Одредбом члана 216. Закона о општем управном поступку прописано је да се за решавање у другом степену не може утврђивати надлежност у оквиру органа који је у управној ствари решавао у првом степену.

У списима предмета достављеним суду, уз одговор на тужбу од стране туженог органа нема записника о већању и гласању Комисије за стамбена питања и расподелу службених зграда и пословних просторија Владе Републике Србије, као колегијалног органа који је донео оспорену одлуку, нити постоји забележка на спису да је одлука једногласно донета, чиме је повређена цитирана одредба члана 69. став 2. Закона о општем управном поступку. Осим тога, из садржине оспорене одлуке произлази да је у овој правној ствари и у првом и у другом степену одлучивала Комисија за стамбена питања Владе Републике Србије, што је супротно цитираној одредби члана 216. Закона о општем управном поступку.

Полазећи од наведеног, те одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспорене одлуке без одржавања усмене расправе, имајући у виду да је предмет спора такве природе да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, већ да је одлука суда донета у предметној ствари заснована на утврђеном постојању повреде поступка од стране туженог органа, која ће бити отклоњена у поновном поступку одлучивања по жалби тужиоца од стране туженог органа.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09). У извршењу пресуде, тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедба суда у погледу поступка изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 16.05.2013. године, 14 У. 4748/12

Записничар
Снежана Вујачић,с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВМ